

Budapestre vonatkozó ujságcikkek

Osztályozás

Szerző: **A Népstadion készen áll**Cím: **a megnyitásra**

Forrás:

*Mag. Hírlap**1953. VIII. 16.*

(Hely)

(Idő)

(Köt. v. fűz.)

(Oldal)

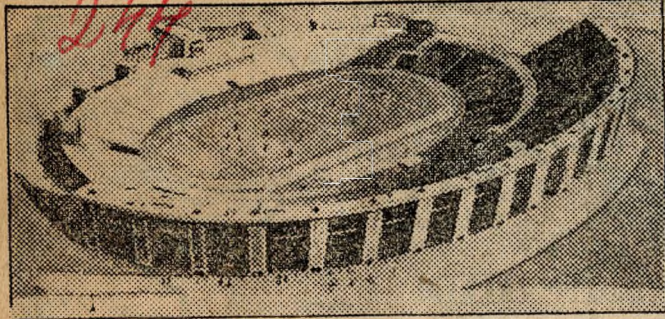
Hely:

Idő:

Személy:

Helyszám:

496:725,85

Amikor az ember a Thökölyútról a Népstadion felé indul, már messziről leéje száll a csengő kopácsolás, a hangszórók harsány vezényszavai, keveredve egy Strauss-keringő akkordjaival, a kubikostaligák nyikorásával.

Gyöngyházzsínűen magasodik az óriási betonépitmény az izozóan kék ég alatt. A nyugati falak félkörre előtt földrefektetett hosszú rudakat festenek népes embercsoportok. Egy regiment már hófehéren nyújtózik a fabakokon s várja, hogy felkerüljön a felső peremre, hogy azután a megnyitás napján köröskörüli büszkén loboghassanak a zászlók ott fenn, a szédítő magasságban. Itt, a nyugati oldalon már minden kész. A drótkerítéseken zölden csillog a friss, fűzöld olajfesték, a lelátók alatt felvezető széles lépcsőkről letakarították a törmelket. A körbefutó folyosón,

ahol a legnagyobb teherautók is bátran közlekedhetnének, a büffépültre az utolsó vörös márványlapokat helyezik el.

A munkások egy kicsit haragszanak, mert a csöveket, amelyek a sört, szódavizet s más, szomjas ember számára kedves italokat akarják szállítani az egyik pilonban elhelyezett hatalmas raktár hordóiból a büffépültre lévő csapokig — még nem kapták meg. Így a megnyitás napján ezt a sok munkát megtakarító berendezést még nem tudják üzembehelyezni. Igaz, hogy ez az egyetlen dolog, amely nem úgy sikerült, ahogy szeretett volna. Minden más percnyi pontossággal elkészült, vagy elkészül a határidőre!

Ezt hirdeti minden, amikor a perzselő napsütésben megállunk a lelátó legmagasabb pontján s letekintünk a mélységbe, ahol a zöld gyepen ezernyi fiatal lány végzi a karikagyakorlatokat. Gyönyörű látvány innen a magasból az egyszerű mozduló alakok, karok erdeje. Mintha száz meg száz kék-fehér virág nyílt volna ki a zöld szőnyegen, a futópályák narancsvörös félkörében s most ez a virágos mező egyetlen ütemre ringatózik, mintha a szél fújna.

A két, égbenyúló eredményhirdető-oszlop belsejében is lázas munka folyik. Egy-egy oszlop hatalmas fekete tábláján

7200 villanykörte szikrázik a napfényben. Az Épületvilágítás-szerelő Vállalat emberei ezeknek a csatlakozásait vezetik most le az oszlop belsejében elhelyezett szobába, a kezelőasztalra. Első hallásra megdöbbentően soknak tűnik a villanykörtek száma, de ha meggondoljuk, hogy a Stadion világítására 500-000 watt áram szükséges, már nem is olyan sok ez a 14-400 villanykörte! A világítás különben még nem teljes, hiszen ha tovább építik a lelátókat, azaz majd ha befejezik a százezeres kiegészítést, az esti sporteseményekhez négy világítótoronyból egyenként 48 fényszóró tüzeben áll majd a pálya!

A fedett kocsifehajtóból, amely bevezet a tribünök alá, a díspáholyba lépünk. Vörösen csillognak a piszkei márványból készült oszlopok, itt már tökéletes a rend és a tisztaság. Az újságírók számára fenntartott épületrészben még munka folyik, de már itt is egyre inkább a takarítódálatnyi vett birtokba minden talpatatnyi helyet. Lám, ott is a parkettet eresztik be éppen, a társalgóban pedig a falak tölgyfaburkolatát fényesítik s a harasztí mészkő falrészeket csiszolják. A társalgóból nyíló párnázott telefonfülkék is készen állnak már s várják a világ minden tájáról érkező riportereket, akik zavartalanul küldhetik majd tudósításaikat lapjuknak.

Hatvanezer köbméter beton, hatvanezer mázsa vas, rengeteg márvány, nemesfa, a technika minden vívmánya öltött itt gyönyörű formát ötven katasztrális holdon. Minden készen áll a megnyitásra. Itt-ott még hegesz-

tik a korlátokat, az öltözők fehérespempés zuhanyozóit, kékfajú fürdőmedencéit tisztítják szorgalmas kezek s a konyhában szerelik az ételfelvonókat. A keleti főbejáratnál az utolsó tereprendezés folyik. Teherautók, bologató kubikoslovak hordják a sárgászöld csillogó murvát, a FOKERT munkásai tünnemnyes gyorsasággal rakják le a gyeptéglákat s egész virágerdőket építenek a főbejárat köré. Hogy a küzdelmekből megtérő sportolóknak bőségesen zuhogjon a csapokból a melegvíz, szénrel rakott teherautók hordják a szenet a fűtéshez.

A rádióriporterek fülkéjében az ablakokat tisztítják és a parkettet fényesítik. A főbejárat előcsarnokában még papírruhába rejtőznek a gyűdi márványból készült oszlopok s közöttük most a próbákra váró fiatalok nyúzsognak, akárcsak odakint, a tribünökön, amelyek jórészt ugyancsak megszállták. Tízezrek készülnek a nagy napra, sportolók diákok, diáklányok, ipari tanulók, népi táncosok s az ő munkájukban is már csak az utolsó simítások vannak hátra.

A Népstadion készen áll, hogy augusztus 20-án megnyissa kapuit a mindenfelől idetóduló kíváncsiságtól és büszkeségtől égő tízezreknek. **B. B.**